

PERSEPSI DAN MOTIVASI MURID SEKOLAH MENENGAH TERHADAP PENGGUNAAN BAHAN DIGITAL DALAM PEMBELAJARAN BAHASA MELAYU

Christina Adang Anak Rama^{a1}, Zamri Mahamod^b

^aUniversiti Kebangsaan Malaysia, Bangi.

ARTICLE INFO

Article history:

Received 1 November 2023

Accepted 20 November 2023

Published 30 November 2023

Keywords:

Bahan Digital

Persepsi

Motivasi

Teori Tindakan Bersebab (TRA)

Bahasa Melayu

* Corresponding author. *E-mail address:*
christina.rama93@gmail.com

ABSTRACT

Kajian ini dijalankan bagi mengenal pasti tahap persepsi dan motivasi murid sekolah menengah terhadap penggunaan bahan digital dalam pembelajaran Bahasa Melayu. Kajian ini berlandaskan Teori Tindakan Bersebab (TRA) telah menggunakan pendekatan kuantitatif sepenuhnya yang berasaskan reka bentuk tinjauan. Instrumen soal selidik dipilih sebagai instrumen utama kajian ini dengan julat kebolehpercayaan instrumen 0.959. Kajian ini telah melibatkan 300 orang murid dari tiga buah sekolah menengah di kawasan Kapit, Sarawak sebagai sampel kajian yang dipilih dengan menggunakan teknik persampelan rawak mudah. Data dianalisis dengan statistik deskriptif dan inferensi seperti Ujian Chi Kuasa Dua yang menggunakan perisian SPSS (Statistical Package for Social Science version). Dapatan kajian mendapati bahawa tahap persepsi dan motivasi murid adalah tinggi terhadap penggunaan bahan digital dalam pembelajaran Bahasa Melayu iaitu 3.81 skor min bagi tahap persepsi dan 3.88 bagi tahap motivasi. Dapatan ini membuktikan bahawa kajian yang dijalankan ini penting sebagai panduan kepada guru dalam memilih bahan bantu mengajar yang sesuai dengan keperluan murid dengan memanfaatkan penggunaan teknologi agar proses pengajaran menjadi lebih bermakna dan menyeronokkan.

PENGENALAN

Penggunaan teknologi maklumat dan komunikasi (TMK) dalam proses pengajaran di sekolah amat digalakkan kerana proses pengajaran dan pembelajaran yang berlaku akan menjadi lebih efisien dengan berbantuan bahan pengajaran yang berbentuk teknologi di dalam kelas. Penggunaan sesuatu bahan bantu mengajar ketika proses pengajaran dan pembelajaran dilaksanakan akan dapat menentukan kualiti sesebuah sesi pengajaran dan pembelajaran yang dilaksanakan. Penggunaan bahan bantu mengajar yang betul juga mampu memenuhi matlamat pendidikan negara ke arah yang lebih baik (Azlina A. Rahman et.al, 2014). Tambahan pula, evolusi teknologi pada masa ini lebih mendorong kepada pembangunan kandungan pengajaran untuk menjadi lebih berkualiti dan menarik dan dalam masa yang sama proses pengajaran yang berlaku akan memberikan impak yang mendalam kepada murid dan juga guru. Oleh itu, teknologi ialah satu elemen atau aspek penting dan patut diintegrasikan dalam sistem pendidikan di negara kita. Hal ini dikatakan demikian kerana teknologi mampu menyediakan pengalaman pendidikan dengan memberikan pilihan pembelajaran tanpa had kerana teknologi ini mampu membimbing pelajar dalam mencari maklumat yang diperlukan untuk proses pembelajaran di dalam kelas.

Penggunaan bahan pendigitalan dan pendekatan pengajaran yang inovatif, kreatif dan dinamik serta dalam masa yang sama menghiburkan pelajar merupakan bahan pengajaran utama yang mampu menarik perhatian dan minat pelajar dalam proses pengajaran dan pembelajaran. Pelbagai alat pendidikan secara digital dan perisian yang telah

dicipta dengan tujuan untuk memudahkan dan juga menggalakkan kerjasama yang padu berlaku antara guru dan pelajar di sekolah. Menurut Jamalludin dan Zaidatun (2003) serta Zamri & Nur Aisyah (2011), bahan multimedia yang digunakan dalam proses pengajaran berupaya untuk membuka ruang kepada para guru dalam menggunakan pelbagai teknik pengajaran, manakala murid akan diberi peluang untuk menguasai sesuatu sesi pembelajaran yang dilaksanakan di dalam kelas. Kandungan alat pengajaran yang berbantuan bahan digital ini dalam bentuk foto, video, animasi dan artifak. Alat pengajaran yang berbentuk bahan digital ini amnya dapat membantu dalam meningkatkan minat dan motivasi murid untuk terus fokus mengikuti proses pembelajaran (Edyanto et al., 2021).

Selain itu juga, penggunaan bahan digital dalam dunia pendidikan juga turut memberikan impak yang positif terutamanya terhadap kandungan kurikulum dan tanggungjawab guru di sekolah. Penggunaan teknologi ini berupaya untuk dijadikan satu keperluan yang penting kepada semua pelajar sama ada pelajar di kawasan bandar mahupun pelajar di kawasan luar bandar secara langsung berkaitan dengan pengemaskinian ilmu dan juga kemahiran baharu dalam proses pengajaran dan pembelajaran. Di samping itu, teknologi berperanan penting untuk meningkatkan motivasi dan minat dalam kalangan pelajar dengan mengubah peranan guru sebagai pembimbing dan pemudah cara serta guru juga akan dapat memberikan peluang kepada murid untuk melibatkan diri secara aktif dalam proses pengajaran dan pembelajaran. Oleh hal yang demikian, bahan bantu mengajar yang berbantuan bahan digital akan memberi peluang dan ruang kepada pelajar untuk bekerjasama antara satu sama lain melalui petukaran idea, pengalaman serta dalam menyelesaikan sesuatu masalah secara bersama di dalam kelas.

OBJEKTIF KAJIAN

Berikut merupakan objektif yang digariskan dalam kajian ini bagi mengatur dan merancang gerak kerja yang teratur;

- 1) Mengetahui tahap persepsi murid sekolah menengah terhadap penggunaan bahan digital dalam pembelajaran Bahasa Melayu.
- 2) Mengetahui tahap motivasi murid sekolah menengah terhadap penggunaan bahan digital dalam pembelajaran Bahasa Melayu.
- 3) Mengetahui perbezaan tahap persepsi murid sekolah menengah terhadap penggunaan bahan digital dalam pembelajaran Bahasa Melayu berdasarkan sekolah.
- 4) Mengetahui perbezaan tahap motivasi murid sekolah menengah terhadap penggunaan bahan digital dalam pembelajaran Bahasa Melayu berdasarkan sekolah.

PERSOALAN KAJIAN

Persoalan kajian dibina berdasarkan empat objektif kajian yang disasarkan. Berikut merupakan persoalan-persoalan kajian bagi mencapai objektif kajian;

1. Apakah tahap persepsi murid sekolah menengah terhadap penggunaan bahan digital dalam pembelajaran Bahasa Melayu?
2. Apakah tahap motivasi murid sekolah menengah terhadap penggunaan bahan digital dalam pembelajaran Bahasa Melayu?
3. Apakah terdapat perbezaan tahap persepsi dan motivasi murid sekolah menengah terhadap penggunaan bahan digital dalam pembelajaran Bahasa Melayu berdasarkan sekolah?

HIPOTESIS KAJIAN

Hipotesis kajian dibina bagi menjawab persoalan kajian yang digariskan, iaitu ;

Ho1 : Tidak terdapat hubungan yang signifikan antara tahap persepsi murid sekolah menengah terhadap penggunaan bahan digital dalam pembelajaran Bahasa Melayu berdasarkan sekolah.

Ho2 : Tidak terdapat hubungan yang signifikan antara tahap motivasi murid sekolah menengah terhadap penggunaan bahan digital dalam pembelajaran Bahasa Melayu berdasarkan sekolah.

SOROTAN LITERATUR

Merujuk kepada kajian-kajian lepas, penggunaan bahan bantu mengajar yang berbentuk gamifikasi telah terbukti memberi impak yang memberangsangkan kepada pelajar dalam proses PdPc mereka (LU dan Effandi, 2015). Dalam masa yang sama, pemilihan bahan bantu mengajar yang sesuai akan mengubah persepsi murid terhadap sesuatu proses pembelajaran yang berlaku. Hal ini dikatakan demikian kerana persepsi seseorang pelajar terhadap sesuatu sesi pembelajaran meninggalkan kesan yang mendalam terhadap pencapaian akademik mereka (Evi, 2016; Masyitah, 2017; Ahmet, Sinan dan Muhammet, 2020).

Persepsi ini menggambarkan kepada proses bahawa seseorang pelajar itu akan menerima dan bertindak balas dalam menjelaskan proses pembelajaran yang diterima oleh lima pancaindera manusia, iaitu yang terdiri daripada dengar, bau, sentuh, rasa dan pandang. Evi (2016) mengatakan bahawa persepsi pelajar terhadap proses pdpc merupakan salah satu sebab atau faktor yang mempengaruhi penguasaan dan pencapaian seseorang pelajar. Menurut Masyitah (2017), persepsi pelajar terhadap mata pelajaran terutamanya bahasa juga dilihat mempunyai perkaitannya dengan tahap penguasaan sesuatu bahasa dalam kalangan pelajar itu sendiri. Dalam kajian yang dijalankan oleh Zulkifley Hamid et.al (2010), mengatakan bahawa tidak ada jurang berkaitan persepsi dan sikap murid yang belajar Bahasa Melayu berdasarkan jantina murid kerana murid lelaki dan murid perempuan mempunyai peluang belajar yang sama, memperoleh maklumat dan kemudahan yang sama untuk belajar.

Dalam kajian yang mengkaji tentang tahap motivasi, hasil kajian Shaples (2000) mendapati bahawa bahan bantu mengajar yang berbentuk video akan dapat membantu meningkatkan motivasi pelajar dalam mempelajari sesuatu mata pelajaran. Oleh itu, pendidik seharusnya perlu mengaplikasi penggunaan bahan digital atau bahan teknologi ini dengan lebih memberikan impak dalam sesi pdpc yang berlaku di dalam bilik darjah. Sebagai contohnya, penggunaan video dapat digunakan dalam proses pengajaran di dalam bilik darjah sebagai bahan bantu mengajar yang praktikal bagi menambah kualiti sesebuah sesi pengajaran dan pembelajaran dan menggantikan kaedah konvensional yang sedia ada. Menurut Norlizawaty Binti Baharin (2019), hasil analisis dalam kajian beliau mendapati bahawa penggunaan bahan digital mampu menggalakkan pembelajaran secara aktif serta penggunaan bahan ini juga mampu meningkatkan penglibatan dan kolaborasi dalam kalangan murid di dalam kelas.

Dapatan kajian juga menjelaskan bahawa murid bukan sahaja seronok menggunakan bahan digital tetapi murid juga percaya bahawa penggunaan bahan tersebut akan dapat memberi impak yang besar terhadap pembelajaran serta penggunaan bahan digital juga dapat meningkatkan tahap penglibatan murid dalam pembelajaran di bilik darjah. Dalam kajian yang berlainan, Tay (2016) membuktikan juga bahawa penggunaan bahan digital seperti iPad sangat membantu dalam mewujudkan kerjasama dan penglibatan aktif murid dalam proses pengajaran dan pembelajaran aktif di bilik darjah. Hal ini dikatakan demikian kerana penggunaan bahan digital akan mampu memotivasikan murid untuk terus fokus dalam mengikuti proses pembelajaran.

Oleh hal yang demikian, kajian ini dijalankan berlandaskan sepenuhnya kepada Teori Tindakan Bersebab (TRA) yang diasaskan oleh Fishbein dan Ajzen pada tahun 1970. TRA yang diperkenalkan ini berasaskan kepada psikologi sosial. Teori ini merupakan teori pertama yang membincangkan dan membahaskan tentang penggunaan teknologi komputer dan tingkah laku pengguna. Teori ini telah dibina berdasarkan tiga aspek utama, iaitu Niat Tingkah Laku (Behavioral Intention -BI), sikap (Attitude -A) dan norma Subjektif (SN). Dalam Theory of Reasoned Action (TRA) yang mengatakan bahawa sikap mempengaruhi tingkah laku seseorang melalui suatu proses membuat sesuatu keputusan yang teliti dan beralasan dan keputusan yang diambil tersebut akan terbatas kepada tiga hal sahaja, iaitu perlakuan seseorang tidak begitu ditentukan oleh sikap yang umum tetapi ditentukan oleh sikap yang merujuk terus terhadap sesuatu perkara. Seterusnya, perilaku seseorang tidak hanya dipengaruhi oleh sikap tetapi juga dipengaruhi oleh norma subjektif iaitu persepsi kita tentang perkara yang diinginkan dan didambakan oleh orang lain untuk kita lakukan. Akhir sekali hal yang ketiga adalah berkaitan dengan sikap seseorang individu terhadap sesuatu tingkah laku bersama-sama norma subjektif dalam membentuk suatu niat untuk berperilaku tertentu. Secara rumusannya, dapat diringkaskan bahawa BI merupakan gabungan $A + SN$, iaitu sikap serta norma subjektif (persepsi).

METODOLOGI

Reka Bentuk Kajian

Dalam menjalankan kajian ini, kajian tinjauan di bawah pendekatan kuantitatif telah dipilih sebagai reka bentuk kajian. Kaedah tinjauan merupakan satu kaedah kajian yang digunakan oleh seseorang pengkaji bagi mendapatkan dapatan kajian atau maklumat melalui kutipan data yang dikutip menggunakan borang soal selidik (Mohd Najib,2003). Kaedah tinjauan digunakan dalam sesuatu kajian untuk melakukan generalisasi tentang populasi atau sampel kajian yang ingin dikaji. Dalam masa yang sama juga, kaedah tinjauan ini juga sering digunakan oleh para pengkaji atau penyelidik misalnya dalam kajian yang melibatkan bidang pendidikan. Dalam menggunakan reka bentuk kajian ini, pengkaji akan dapat mengumpul semua data dan maklumat yang diperlukan secara terus berkaitan persepsi dan motivasi murid-murid sekolah menengah kebangsaan terhadap penggunaan bahan digital dalam pembelajaran bahasa Melayu yang dijalankan di dalam bilik darjah.

Populasi dan Sampel Kajian

Menurut Wiersma (1995), bilangan sampel atau populasi yang dikaji perlu memenuhi garis panduan yang diperlukan dalam sesuatu kajian yang dijalankan. Dalam kajian ini, penyelidik telah memilih 300 orang murid sekolah menengah yang terdiri daripada murid-murid Tingkatan 4 dan Tingkatan 5 sebagai sampel kajian. Sampel tersebut dipilih daripada populasi pelajar di tiga buah sekolah menengah kebangsaan di daerah Kapit, Sarawak. Pemilihan sampel kajian menggunakan teknik persampelan rawak mudah iaitu responden mempunyai ciri-ciri yang seragam. Teknik persampelan rawak mudah ini memberikan peluang kepada semua individu mempunyai peluang yang sama rata untuk dikaji dan ditaksir sebagai sampel kajian. Teknik ini relevan digunakan dalam kajian jika sampel kajian yang dikaji mempunyai yang seragam. Dalam kajian ini, sampel atau populasi kajian mempunyai ciri-ciri yang seragam iaitu semua sampel kajian terdiri daripada pelajar sekolah menengah kebangsaan yang bersekolah di kawasan sekolah luar bandar.

Lokasi Kajian

Kajian dijalankan di tiga buah sekolah menengah kebangsaan yang terletak di daerah Kapit, Sarawak. Tiga buah sekolah menengah ini dipilih sebagai lokasi kajian kerana tiga buah sekolah berada di kawasan yang mempunyai kemampuan untuk mengakses Internet bagi tujuan menjawab soalan soal selidik yang disediakan. Dalam masa yang sama, tiga buah sekolah ini dipilih sebagai lokasi kajian kerana tiga buah sekolah ini mempunyai kemudahan teknologi untuk guru bahasa Melayu bagi menjalankan sesi pengajaran dan pemudahcaraan (Pdpc).

Instrumen Kajian

Kajian yang berbentuk kuantitatif ini menggunakan instrumen soal selidik sebagai instrumen utama kajian. Instrumen soal selidik ini digunakan bertujuan untuk mengukur pemboleh ubah - pemboleh ubah kajian dan dalam masa yang sama instrumen soal selidik ini juga digunakan untuk mengumpulkan data bagi menjawab objektif serta persoalan kajian yang digariskan. Dalam kajian ini, pengkaji menggunakan soalan soal selidik yang digunakan adalah adaptasi dan diubah suai daripada inventori kajian yang disediakan oleh Azuriana Md. Tahar dan Norasykin Mohd Zaid (2019) bagi mengukur tahap persepsi murid. Selain itu, pengkaji turut menggunakan soalan soal selidik yang digunakan adalah adaptasi dan diubah suai daripada inventori kajian yang disediakan oleh Ima Mahad et. al (2020) bagi mengukur tahap motivasi murid sekolah menengah luar bandar terhadap penggunaan bahan digital dalam pembelajaran Bahasa Melayu.

Dalam borang soal selidik yang diedarkan secara dalam talian, iaitu dalam bentuk Google Form terdapat tiga bahagian yang perlu diisi oleh responden. Bagi Bahagian A ; responden perlu mengisi maklumat yang berkaitan dengan maklumat diri, Bahagian B ; responden akan mengisi borang berkaitan dengan persepsi diri mereka terhadap bahan digital, Bahagian C ; responden akan mengisi tahap motivasi mereka berkaitan dengan penggunaan bahan digital dalam pembelajaran Bahasa Melayu. Item-item yang disoal dalam setiap bahagian B, bahagian C dan juga bahagian D akan menggunakan skala Likert 5 mata, iaitu, (1) sangat tidak setuju, (2) tidak setuju, (3) kurang setuju, (4) setuju dan (5) sangat setuju. Borang soal selidik diedarkan dalam bentuk pautan Google Form untuk dijawab oleh responden kajian.

Kesahan Instrumen

Bagi mendapatkan kesahan instrumen yang digunakan dalam kajian ini, pengkaji telah menghantar borang soal selidik yang diadaptasi dan diubahsuai daripada inventori yang disediakan oleh Azuriana Md. Tahar dan Norasykin Mohd Zaid (2019) dan Ima Mahad et. al (2020) kepada pakar, iaitu Profesor Doktor Zamri Mahamod, pensyarah Universiti Kebangsaan Malaysia (UKM). Borang soal selidik tersebut telah dikemaskini dan dibuat penambahbaikan bagi setiap konstruk yang ingin dikaji.

Kebolehpercayaan Instrumen

Pengkaji telah melakukan kajian rintis dengan menggunakan borang soal selidik yang dijadikan sebagai instrumen utama dalam kajian ini. Hasil nilai alpha Cronbach yang diperoleh berdasarkan kajian rintis tersebut diperincikan dalam jadual di bawah :

<i>Konstruk</i>	<i>Bilangan Item</i>	<i>Nilai Alpha Cronbach</i>
<i>Tahap persepsi</i>	13	0.889
<i>Tahap motivasi</i>	10	0.936
<i>Purata Nilai Alpha Cronbach</i>		0.913

Jadual 1 : Nilai alpha Cronbach

Berdasarkan jadual di atas, konstruks tahap persepsi dalam kajian rintis mencatatkan nilai alpha Cronbach 0.889 dan nilai alpha Cronbach bagi konstruk tahap motivasi ialah 0.936. Kedua-dua nilai konstruk yang diuji dalam kajian rintis ini mencatatkan purata nilai alpha Cronbach iaitu 0.913. Berdasarkan CBond & Fox (2015), item yang mempunyai nilai alpha Cronbach yang berada atas nilai 0.71 hingga 0.99 adalah mempunyai ketekalan dan borang soal selidik tersebut boleh digunakan sebagai instrumen untuk meneruskan sesuatu kajian.

Kajian Rintis

Dalam kajian ini, kajian rintis telah dilakukan bagi menguji ketekalan item yang ingin diuji dan dijadikan sebagai instrumen utama untuk mengumpul data kajian. Oleh itu, kajian rintis telah dijalankan ke atas 34 orang pelajar Tingkatan 5 di sebuah sekolah menengah kebangsaan luar bandar di kawasan daerah Kanowit, Sarawak. Pelajar di sekolah tersebut dipilih sebagai responden bagi kajian rintis ini kerana ciri-ciri responden kajian rintis tersebut sama dengan ciri-ciri responden dalam kajian ini, iaitu murid-murid sekolah menengah kebangsaan yang bersekolah di kawasan luar bandar. Kajian rintis ini dijalankan untuk memastikan ketetapan item atau pernyataan dalam borang soal selidik dari aspek pemahaman pelajar dan kebolehpercayaan soal selidik yang digunakan dalam kajian ini. Dalam masa yang sama, kajian rintis ini dijalankan bagi membantu pengkaji merancang dan menganggar tempoh waktu yang tepat dan sesuai untuk menjalankan kajian yang sebenarnya. Melalui kajian ini, pengkaji akan dapat memperoleh petunjuk awal tentang bahagian kajian atau konstruk ujian yang mungkin tidak relevan atau tidak tekal digunakan dalam meneruskan kajian ini. Kesahan dan kebolehpercayaan instrumen diuji dengan menggunakan Alpha Cronbach. Hasil analisis menunjukkan bahawa nilai alpha Cronbach soal selidik secara keseluruhannya ialah 0.959 di mana nilai alpha Cronbach ini atas 0.65. Berdasarkan Bond & Foux (2015), nilai Alpha Cronbach antara 0.71 hingga 0.99 seperti diterangkan oleh Bond & Fox(2015) dalam jadual di bawah :

Skor Alpha Cronbach	Interpretasi Kebolehpercayaan
0.9-1.0	Sangat baik dan efektif dengan tahap konsistensi yang tinggi
0.7 - 0.8	Item Baik dan boleh diterima
0.6 - 0.7	Item Boleh diterima
< 0.6	Item perlu diperbaiki
< 0.5	Item perlu digugurkan

Jadual 2 : Interpretasi skor Alpha Cronbach

Nilai Alpha Cronbach yang diperoleh oleh pengkaji dalam kajian rintis yang lalu ialah 0.959. Oleh itu, nilai ini menunjukkan bahawa pernyataan yang terdapat dalam soal selidik mempunyai nilai ketekalan yang baik dan boleh diterima.

Kaedah Pengumpulan Data

Dalam menjalankan kajian ini, pengkaji mengumpul data menggunakan instrumen soal selidik sebagai instrumen utama dalam kajian ini. Borang soal selidik dalam kajian ini adalah berbentuk dalam talian. Pengkaji menggunakan Google Form sebagai media untuk mengumpul data daripada responden yang disasarkan. Sebelum pautan soal selidik diedarkan, responden diberikan taklimat secara ringkas tentang tujuan kajian dan kepentingan menjawab soal selidik tersebut dengan jujur dan baik. Setelah membuat generalisasi tentang populasi yang akan dikaji, pengkaji telah mengedarkan soal selidik dalam bentuk Google Form diedarkan kepada 300 orang murid Tingkatan 4 dan murid Tingkatan 5 di tiga buah yang dipilih sebagai lokasi kajian. Dalam mengedarkan pautan soalan soal selidik ini, pengkaji telah meminta bantuan guru mata pelajaran Bahasa Melayu bagi tiga buah sekolah yang dipilih untuk berkongsi pautan soal selidik dalam grup WhatsApp kelas masing-masing. Responden hanya dibenarkan mengisi sekali sahaja soal selidik tersebut. Setelah selesai menjawab soal selidik, data yang dikumpul serta dianalisis menggunakan aplikasi SPSS.

Prosedur Penganalisan Data

Dalam menjalankan kajian ini, pengkaji telah menggunakan kaedah analisis deskriptif seperti analisis kekerapan, peratusan dan skor min yang digunakan bagi menghuraikan data demografi responden yang terlibat. Bagi bahagian dapatan kajian, analisis statistik deskriptif digunakan untuk mengenal pasti tahap persepsi dan motivasi murid sekolah menengah di kawasan luar bandar terhadap penggunaan bahan digital dalam proses pembelajaran Bahasa Melayu. Analisis deskriptif ini digunakan bagi mencari nilai taburan median dan sisihan piawai bagi tiga konstruk yang difokuskan. Selain itu, analisis inferensi seperti Ujian-T dan Ujian Khi Kuasa Dua digunakan bagi melihat hubungan antara pemboleh ubah yang dikaji dalam kajian ini. Dalam kajian ini, Ujian-T digunakan bagi mengukur tahap perbezaan persepsi dan motivasi murid lelaki pengkaji akan memasukkan data dan menganalisis maklumat yang telah dijawab oleh responden menggunakan sistem Statistik deskriptif dan pemprosesan data menggunakan program Statistical Packagr for the Social Science (SPSS) versi 26.0. Skala interpretasi skor min diinterpretasikan ke dalam 5 tahap berdasarkan Riduwan (2012). Interpretasi skor min adalah seperti yang dinyatakan dalam Jadual 3 di bawah ;

<i>Skor Purata</i>	<i>Interpretasi Min (Tahap)</i>
1.00 - 2.33	Rendah
2.34 - 3.66	Sederhana
3.67 - 5.00	Tinggi

Jadual 3: Skala Interpretasi Skor Min

DAPATAN DAN PERBINCANGAN

Demografi Responden

Bahagian pertama yang akan dihuraikan dalam bahagian ini berkaitan dengan demografi responden. Dalam kajian yang dijalankan ini telah melibatkan seramai 300 orang responden yang terdiri daripada murid-murid sekolah menengah kebangsaan yang bersekolah di kawasan luar bandar iaitu di daerah Kapit, Sarawak. Perincian berkenaan maklumat demografi responden dalam kajian ini akan diperincikan dalam Jadual 4 di bawah :

SEKOLAH	TINGKATAN 4		TINGKATAN 5	
	Lelaki (Orang)	Perempuan (Orang)	Lelaki (Orang)	Perempuan (Orang)
SEKOLAH A	25	25	25	25
SEKOLAH B	25	25	25	25
SEKOLAH C	25	25	25	25
JUMLAH	75	75	75	75

Jadual 4 : Demografi Responden

Data demografi meliputi nama sekolah, tingkatan dan jantina murid. Dalam kajian ini, sebanyak tiga buah sekolah menengah di kawasan luar bandar telah dipilih sebagai lokasi kajian. Seramai 300 orang responden yang terdiri daripada murid-murid Tingkatan 4 dan Tingkatan 5 dari tiga buah sekolah menengah di kawasan Kapit, Sarawak telah terlibat dalam kajian ini. Dapatan menunjukkan bahawa seramai 100 orang murid bersamaan dengan 33.3% daripada setiap sekolah yang dipilih sebagai responden. Berdasarkan dapatan kajian yang diperolehi juga menunjukkan bahawa 25 orang murid perempuan Tingkatan 4 dan 25 orang murid lelaki Tingkatan 4 bagi setiap Sekolah A, Sekolah B dan Sekolah C telah terlibat dalam kajian ini. Selain itu, seramai 25 orang murid perempuan dan 25 orang murid lelaki bagi Tingkatan 5 dari ketiga-tiga buah sekolah yang dipilih juga telah terlibat dalam kajian yang dijalankan ini.

Tahap Persepsi Murid Sekolah Menengah Terhadap Penggunaan Bahan Digital Dalam Pengajaran Bahasa Melayu

Jadual 5 menunjukkan skor min dan juga sisihan piawai bagi kekerapan yang diperolehi untuk tahap persepsi murid sekolah menengah terhadap penggunaan bahan digital dalam pembelajaran bahasa Melayu.

Item	Pernyataan	1	2	3	4	5	Min	SP
1	Saya mudah berinteraksi dengan kawan dengan menggunakan bahan digital semasa pembelajaran Bahasa Melayu.	12 (4%)	23 (7.7)	61 (20.3%)	165 (55%)	39 (13%)	3.66	.939
2	Saya mudah untuk menghantar tugas dengan penggunaan bahan digital.	7 (2.3%)	16 (5.3%)	65 (21.7%)	157 (52.3%)	55 (18.3%)	3.80	.886
3	Saya dapat bertukar pendapat mengenai pelajaran dengan kawan apabila menggunakan bahan digital.	9 (3%)	22 (7.3%)	46 (5.3%)	167 (55.7%)	56 (18.7%)	3.81	.912
4	Saya boleh mengendalikan bahan digital yang digunakan oleh guru semasa proses pembelajaran Bahasa Melayu.	8 (2.7%)	26 (8.7%)	56 (18.7%)	166 (55.3%)	44 (14.7%)	3.71	.910
5	Saya menggunakan bahan digital yang digunakan oleh guru untuk berbincang dengan rakan-rakan.	7 (2.3%)	24 (8%)	39 (13%)	175 (58.3%)	55 (18.3%)	3.83	.898
6	Saya dapat memberikan lebih tumpuan semasa perbincangan dengan menggunakan bahan digital.	16 (5.3%)	18 (6%)	17 (23.7%)	149 (49.7)	46 (15.3%)	3.64	.990
7	Saya berasa selesa ketika menggunakan bahan digital semasa proses pembelajaran Bahasa Melayu.	6 (2%)	18 (6%)	34 (11.3%)	182 (60.7%)	60 (20%)	3.91	.849
8	Penggunaan bahan digital membantu saya mengakses maklumat berkaitan pembelajaran Bahasa Melayu.	10 (3.3%)	17 (5.7%)	24 (8%)	161 (53.7%)	88 (29.3%)	4.00	.950
9	Penggunaan bahan digital membantu meningkatkan pencapaian saya dalam pelajaran.	15 (5%)	19 (6.3%)	48 (16%)	157 (52.3%)	61 (20.3%)	3.78	1.011
10	Penggunaan bahan digital memudahkan saya mendapatkan maklumat terkini daripada guru Bahasa Melayu.	6 (2%)	28 (9.3%)	29 (9.7%)	153 (51%)	84 (28%)	3.94	.964
11	Penggunaan bahan digital semasa proses pembelajaran memudahkan saya mengajukan pertanyaan berkaitan dengan pelajaran kepada guru Bahasa Melayu.	8 (2.7%)	25 (8.3%)	48 (16%)	172 (57.3%)	47 (15.7%)	3.76	.916
12	Penggunaan bahan digital semasa proses pembelajaran menjimatkan kos dalam pelbagai aspek.	5 (1.7%)	22 (7.3%)	57 (19%)	150 (50%)	66 (22%)	3.85	.914
13	Penggunaan bahan digital semasa proses pembelajaran Bahasa Melayu menjimatkan masa saya.	6 (21%)	18 (6%)	46 (15.3%)	160 (53.3%)	70 (23.3%)	3.91	.895
Keseluruhan							3.81	.625

Jadual 5 : Skor min dan sisihan piawai tahap persepsi murid sekolah menengah terhadap penggunaan bahan digital dalam pengajaran Bahasa Melayu

Berdasarkan Jadual 5, dapatan menunjukkan 11 item daripada 13 item yang disoal dalam soalan soal selidik telah mencatatkan tahap interpretasi tinggi. Namun demikian, item 8 iaitu '*Penggunaan bahan digital membantu saya mengakses maklumat berkaitan pembelajaran Bahasa Melayu*' mencatatkan skor min tertinggi iaitu $\mu = 4.00$ dan sisihan piawai yang dicatatkan ialah 0.950. Seterusnya, item 10 telah mencatatkan skor min kedua tertinggi iaitu $\mu = 3.94$ dengan catatan sisihan piawai (SP) 0.964. Dalam dapatan yang diperoleh ini skor min tidak ada menunjukkan dapatan berada pada tahap rendah. Oleh itu, dua item telah berada pada tahap sederhana iaitu item 6 dengan pernyataan '*Saya dapat memberikan lebih tumpuan semasa perbincangan dengan menggunakan bahan digital*' dan item 1 dengan pernyataan '*Saya mudah berinteraksi dengan kawan dengan menggunakan bahan digital semasa pembelajaran Bahasa Melayu*' yang masing-masing telah mencatatkan skor min, $\mu = 3.64$, SP = 0.990 dan $\mu = 3.66$, SP = 0.939 (Item 1).

Secara keseluruhannya, skor min telah dicatatkan bagi 13 item yang dikaji ialah $\mu = 3.81$ dan sisihan piawai iaitu 0.625. Ini membuktikan bahawa interpretasi min berada pada tahap yang tinggi. Dapatan kajian ini membuktikan bahawa persepsi murid sekolah menengah di kawasan luar sangat tinggi terhadap penggunaan bahan digital dalam pembelajaran bahasa Melayu. Dalam masa yang sama, penggunaan bahan digital dalam pengajaran bahasa Melayu boleh membantu dalam meningkatkan pencapaian murid dalam mata pelajaran Bahasa Melayu. Meskipun kemudahan teknologi yang terhad di sekolah, namun pengaruh penggunaan media massa dalam kalangan murid tidak dapat dinafikan. Keadaan ini secara tidak langsung akan mempengaruhi persepsi murid terhadap penggunaan bahan digital ketika di bilik darjah.

Tahap motivasi murid sekolah menengah terhadap penggunaan bahan digital dalam pembelajaran bahasa Melayu

Dalam jadual 6 di bawah akan memperincikan skor min dan sisihan piawai bagi kekerapan tahap motivasi murid sekolah menengah terhadap penggunaan bahan digital dalam pembelajaran bahasa Melayu.

ITEM	PERNYATAAN	1	2	3	4	5	MIN	SP
1	Saya seronok belajar Bahasa Melayu dengan berbantuan bahan digital.	17 (5.7%)	17 (5.7%)	37 (12.3%)	170 (56.7%)	59 (19.7%)	3.79	1.006
2	Saya sentiasa bersemangat apabila kelas Bahasa Melayu dimulakan.	8 (2.7%)	11 (3.7%)	40 (13.3%)	170 (56.7%)	71 (23.7%)	3.96	.870
3	Saya menerima dorongan yang positif untuk belajar Bahasa Melayu dengan berbantuan bahan digital.	8 (2.7%)	17 (5.7%)	36 (12%)	168 (56%)	71 (23.7%)	3.93	.905
4	Saya segera menyiapkan latihan Bahasa Melayu yang diberikan oleh guru.	2 (0.7%)	17 (5.7%)	44 (14.7%)	158 (52.7%)	79 (26.3%)	3.99	.842
5	Saya lebih memahami pengajaran Bahasa Melayu yang berbantuan bahan digital.	14 (4.7%)	12 (4%)	59 (19.7%)	164 (54.7%)	50 (16.7%)	3.77	.939
6	Saya mahu menjadi murid yang pandai dalam mata pelajaran Bahasa Melayu	8 (2.7%)	16 (5.3%)	15 (5%)	126 (42%)	135 (45%)	4.21	.954
7	Saya bermotivasi belajar Bahasa Melayu jika guru menggunakan bahan digital.	8 (2.7%)	13 (4.3%)	39 (13%)	174 (58%)	62 (21.7%)	3.91	.865
8	Saya belajar Bahasa Melayu lebih lama berbanding mata pelajaran lain.	11 (3.7%)	24 (8%)	81 (27%)	125 (41.7%)	59 (19.7%)	3.66	.991
9	Saya yakin akan mendapat markah yang cemerlang jika pengajaran Bahasa Melayu menggunakan bahan digital.	8 (2.7%)	18 (6%)	63 (21%)	155 (51.7%)	56 (18.7%)	3.78	.906
10	Saya lebih fokus belajar Bahasa Melayu dengan berbantuan bahan digital.	14 (4.7%)	13 (4.3%)	50 (16.7%)	164 (54.7%)	59 (19.7%)	3.80	.955
	KESELURUHAN						3.88	.637

Jadual 6 : Skor min dan sisihan piawai tahap motivasi murid sekolah menengah terhadap penggunaan bahan digital dalam pengajaran Bahasa Melayu

Berdasarkan Jadual 6, sebanyak 10 item telah disenaraikan dalam soalan soal selidik. Sembilan item daripada 10 item tersebut telah menunjukkan tahap interpretasi min yang tinggi berbanding satu item sahaja yang berada pada tahap sederhana. Dapatan kajian yang diperoleh menunjukkan bahawa tiada item yang mencatatkan tahap interpretasi min pada tahap sederhana. Hasil dapatan kajian menunjukkan bahawa Item 6 iaitu ‘*Saya mahu menjadi murid yang pandai dalam mata pelajaran Bahasa Melayu*’ telah mencatatkan tahap interpretasi min yang paling tinggi iaitu skor min, $\mu = 4.21$ dan $SP = 0.954$. Seterusnya, item kedua yang mencatatkan tahap interpretasi min tertinggi ialah Item 4, iaitu ‘*Saya segera menyiapkan latihan Bahasa Melayu yang diberikan oleh guru*’ dengan mencatatkan skor min, $\mu = 3.99$ dan $SP = 0.842$. Di samping itu, Item 2 dengan pernyataan ‘*Saya sentiasa bersemangat apabila kelas Bahasa Melayu dimulakan*’ telah mencatatkan skor min ketiga tertinggi iaitu skor min, $\mu = 3.96$ dan sisihan piawai = 0.865. Dapatan kajian juga menunjukkan item yang mencatatkan skor min sederhana atau skor min yang paling rendah berbanding item yang lain ialah Item 8 dengan pernyataan ‘*Saya belajar Bahasa Melayu lebih lama berbanding mata pelajaran lain*’. Skor min yang dicatatkan bagi item ini ialah 3.66 dan sisihan piawai ialah 0.991. Secara keseluruhannya, skor min yang diperoleh ialah 3.88 dan berada pada tahap interpretasi yang tinggi. Oleh hal yang demikian, dapatan kajian ini membuktikan bahawa penggunaan bahan digital dalam pengajaran dan pembelajaran dalam mata pelajaran Bahasa Melayu dapat membantu memotivasikan murid sekolah menengah khususnya murid-murid Tingkatan 4 dan Tingkatan 5 di kawasan luar bandar.

Perbezaan Tahap Persepsi Dan Motivasi Murid Sekolah Menengah Terhadap Penggunaan Bahan Digital Dalam Pengajaran Bahasa Melayu Berdasarkan Sekolah

Dalam bahagian ini, perbincangan tentang perbezaan tahap murid sekolah menengah terhadap penggunaan Bahasa Melayu berdasarkan sekolah murid akan dijalankan.

Tahap Persepsi

Jadual 7 menunjukkan perbezaan tahap persepsi murid sekolah menengah terhadap penggunaan bahan digital dalam pengajaran Bahasa Melayu berdasarkan sekolah murid.

		SEKOLAH			Jumlah	
		A	B	C		
TAHAP PERSEPSI	Rendah (1 hingga 2.33)	Kekerapan	3	0	0	3
		Peratus (%)	1.0%	0.0%	0.0%	1.0%
	Sederhana (2.34 hingga 3.66)	Kekerapan	66	12	15	93
		Peratus (%)	22.0%	4.0%	5.0%	31.0%
	Tinggi (3.67 hingga 5)	Kekerapan	31	88	85	204
		Peratus (%)	10.3%	29.3%	28.3%	68.0%
Total	Kekerapan	100	100	100	300	
	Jumlah	33.3%	33.3%	33.3%	100.0%	

Jadual 7 : Perbezaan tahap persepsi murid sekolah menengah terhadap penggunaan bahan digital dalam pengajaran Bahasa Melayu berdasarkan sekolah murid.

Berdasarkan Jadual 11, Sekolah B telah mencatatkan tahap persepsi tertinggi terhadap penggunaan bahan digital dalam pembelajaran Bahasa Melayu berbanding dua buah sekolah yang lain iaitu 29.3%, Sekolah C telah mencatatkan peratusan sebanyak 28.3% dan Sekolah A, 10.3%. Bagi tahap sederhana yang berada pada skala 2.34 hingga 3.66, Sekolah A telah mencatatkan peratusan tertinggi iaitu 22.0% berbanding sekolah B dan sekolah C yang masing-masing mencatatkan peratusan sebanyak 4.0% dan 5.0%. Seterusnya, bagi tahap rendah, dapatan kajian menunjukkan bahawa hanya murid Sekolah A sahaja yang mencatatkan tahap motivasi yang rendah terhadap penggunaan bahan digital dalam pembelajaran Bahasa Melayu iaitu 1.0%.

Jadual 12 menunjukkan keputusan Ujian Khi Kuasa Dua bagi menjawab hipotesis kajian yang digariskan berkaitan tahap persepsi murid sekolah menengah terhadap penggunaan bahan digital dalam pengajaran Bahasa Melayu berdasarkan sekolah murid.

Ujian Khi Kuasa Dua			
	Nilai	Darjah Kebebasan (df)	Asymptotic Significance (2-sided)
Pearson Chi-Square	95.684 ^a	4	.000
Likelihood Ratio	96.394	4	.000
Linear-by-Linear Association	67.154	1	.000
N	300		

Jadual 8 : Keputusan Ujian Khi Kuasa Dua tahap persepsi murid sekolah menengah terhadap penggunaan bahan digital dalam pengajaran Bahasa Melayu berdasarkan sekolah

Dalam Jadual 8 menunjukkan bahawa nilai Khi Kuasa Dua Pearson yang dicatatkan ialah 0.000 ($p < 0.05$). Dapatan ini membuktikan bahawa terdapat hubungan yang signifikan antara tahap persepsi murid sekolah menengah kebangsaan di luar bandar terhadap penggunaan bahan digital dalam pengajaran Bahasa Melayu mengikut sekolah murid. Hal ini dikatakan demikian kerana nilai Khi Kuasa Dua Pearson tidak melebihi 0.005 ($p < 0.05$). Oleh hal yang demikian, keputusan Ujian Khi Kuasa Dua ini telah menolak hipotesis pertama dalam kajian yang dijalankan ini iaitu '*Tidak terdapat hubungan yang signifikan antara tahap persepsi murid sekolah menengah terhadap penggunaan bahan digital dalam pengajaran Bahasa Melayu berdasarkan sekolah.*'

Tahap Motivasi

Jadual 9 menunjukkan perbezaan tahap motivasi murid sekolah menengah terhadap penggunaan bahan digital dalam pengajaran Bahasa Melayu berdasarkan sekolah murid.

		SEKOLAH			Jumlah	
		A	B	C		
TAHAP PERSEPSI	Rendah (1 hingga 2.33)	Kekerapan	4	0	0	4
		Peratus (%)	1.3%	0.0%	0.0%	1.3%
	Sederhana (2.34 hingga 3.66)	Kekerapan	54	12	15	81
		Peratus (%)	18.0%	4.0%	5.0%	27.0%
	Tinggi (3.67 hingga 5)	Kekerapan	42	88	85	215
		Peratus (%)	14.0%	29.3%	28.3%	71.7%
Total		Kekerapan	100	100	100	300
		Jumlah	33.3%	33.3%	33.3%	100.0%

Jadual 9: Perbezaan tahap motivasi murid sekolah menengah terhadap penggunaan bahan digital dalam pengajaran Bahasa Melayu berdasarkan sekolah murid.

Merujuk jadual 9, dapatan kajian menunjukkan perbezaan tahap motivasi murid berdasarkan sekolah murid terhadap penggunaan bahan digital dalam pembelajaran Bahasa Melayu. Dapatan menunjukkan bahawa peratusan tertinggi bagi tahap tinggi yang berskala 3.67 hingga 5.00 telah dicatatkan oleh Sekolah B (29.3%). Seterusnya, sekolah kedua yang mencatatkan peratusan kedua tertinggi ialah Sekolah B serta diikuti oleh Sekolah A (14.0%). Bagi tahap sederhana (2.34 hingga 3.66), Sekolah A telah mencatatkan peratusan tertinggi iaitu 18.0% berebanding Sekolah C yang hanya mencatatkan 5.0% dan Sekolah B hanya mencatatkan peratusan sebanyak 4.0%. Bagi tahap rendah, Sekolah A telah mencatatkan peratusan sebanyak 1.3%. Manakala bagi Sekolah B dan Sekolah C tidak mencatatkan apa-apa rekod untuk tahap rendah. Oleh yang demikian, secara keseluruhannya terdapat perbezaan tahap motivasi murid berdasarkan sekolah terhadap penggunaan bahan digital dalam pembelajaran bahasa Melayu.

Jadual 10 menunjukkan keputusan Ujian Khi Kuasa Dua bagi menjawab hipotesis kajian yang digariskan berkaitan tahap motivasi murid sekolah menengah terhadap penggunaan bahan digital dalam pengajaran Bahasa Melayu berdasarkan sekolah murid.

Ujian Khi Kuasa Dua			
	Nilai	Darjah Kebebasan (df)	Asymptotic Significance (2-sided)
Pearson Chi-Square	67.150 ^a	4	.000
Likelihood Ratio	66.808	4	.000
Linear-by-Linear Association	46.779	1	.000
N	300		

Jadual 10 : Keputusan Ujian Khi Kuasa Dua tahap motivasi murid sekolah menengah terhadap penggunaan bahan digital dalam pengajaran Bahasa Melayu berdasarkan jantina

Dalam Jadual 10 menunjukkan bahawa nilai Khi Kuasa Dua Pearson yang dicatatkan ialah 0.000 ($p < 0.05$). Dapatan ini membuktikan bahawa terdapat hubungan yang signifikan antara tahap motivasi murid sekolah menengah kebangsaan di luar bandar terhadap penggunaan bahan digital dalam pengajaran Bahasa Melayu mengikut sekolah murid. Hal ini dikatakan demikian kerana nilai Khi Kuasa Dua Pearson tidak melebihi 0.005 ($p < 0.05$). Oleh hal yang demikian, keputusan Ujian Khi Kuasa Dua ini telah menolak hipotesis yang kedua dalam kajian yang dijalankan ini iaitu '*Tidak terdapat hubungan yang signifikan antara tahap motivasi murid sekolah menengah terhadap penggunaan bahan digital dalam pengajaran Bahasa Melayu berdasarkan sekolah*'

Hasil penelitian terhadap dapatan dan juga hasil kajian mendapati bahawa tahap persepsi dan motivasi murid sekolah menengah di kawasan luar bandar terhadap penggunaan bahan digital dalam pembelajaran Bahasa Melayu berada pada tahap yang tinggi. Dalam masa yang sama, tidak terdapat jurang yang besar antara tahap persepsi dan motivasi murid lelaki dan murid perempuan terhadap penggunaan bahan digital. Dapatan kajian ini selari dengan kajian yang dijalankan oleh Zulkifley Hamid et.al (2010) yang mengatakan bahawa tidak terdapat jurang yang berkaitan dengan persepsi dan juga sikap murid berdasarkan jantina yang belajar mata pelajaran Bahasa Melayu. Hal ini dikatakan demikian kerana semua murid sama ada murid lelaki dan murid perempuan mempunyai peluang belajar yang sama. Selain itu, dapatan menunjukkan penggunaan bahan digital ini juga mampu meningkatkan prestasi murid dalam mata pelajaran Bahasa Melayu kerana penggunaan bahan digital ini akan mampu memberangsang murid untuk terus fokus mengikuti proses pengajaran dan pembelajaran yang dijalankan di dalam kelas. Dapatan kajian ini selari dengan dapatan yang diperolehi oleh LU dan Effandi (2015) yang mengatakan bahawa penggunaan bahan bantu mengajar yang berasaskan bahan digital yang berbentuk gamifikasi telah terbukti memberi impak yang memberangsangkan kepada pelajar dalam proses PdPc mereka.

Pengaruh teknologi yang sangat kuat dalam kalangan murid telah mempengaruhi persepsi dan juga motivasi murid terhadap penggunaan bahan digital. Keadaan ini dapat dibuktikan melalui dapatan kajian yang menunjukkan bahawa tahap motivasi murid tinggi terhadap penggunaan bahan digital dalam pembelajaran Bahasa Melayu. Dalam kajian ini membuktikan bahawa murid bersemangat dan seronok belajar mata pelajaran Bahasa Melayu sekiranya guru menggunakan bahan digital dalam menjalankan PdPC di dalam kelas. Dapatan kajian ini selari dengan kajian yang dilaksanakan oleh Norlizawaty Binti Baharin (2019) yang mengatakan bahawa penggunaan bahan digital menyebabkan murid seronok belajar sesuatu mata pelajaran. Dalam masa yang sama, penggunaan bahan digital ini juga mampu menggalakkan pembelajaran secara aktif serta penggunaan bahan ini juga mampu meningkatkan penglibatan dan kolaborasi dalam kalangan murid di dalam kelas. Seterusnya, penggunaan bahan digital tersebut akan dapat memberi impak yang besar terhadap pembelajaran. Penggunaan bahan digital ini juga dapat meningkatkan tahap penglibatan murid dalam pembelajaran di bilik darjah. Dapatan kajian ini juga turut disokong oleh kajian yang dijalankan oleh Tay (2016) yang menjelaskan bahawa penggunaan bahan digital seperti iPad sangat membantu dalam mewujudkan kerjasama dan juga penglibatan aktif murid dalam proses pengajaran dan pembelajaran aktif di bilik darjah. Keadaan ini secara tidak langsung akan mampu meningkatkan memotivasikan murid untuk terus fokus dalam mengikuti proses pembelajaran di dalam bilik darjah. Dapatan kajian ini juga turut disokong oleh dapatan Shaples (2000) yang mendapati bahawa bahan bantu mengajar yang berbentuk video akan dapat membantu meningkatkan motivasi pelajar dalam mempelajari sesuatu mata pelajaran. Oleh hal yang demikian, guru hendaklah bijak untuk memilih media yang sesuai dan relevan untuk melaksanakan sesuatu proses PdPC di bilik darjah terutamanya dalam pengajaran Bahasa Melayu.

KESIMPULAN

Secara rumusannya, tahap motivasi dan persepsi dalam kalangan murid sekolah menengah terutamanya murid-murid yang berada di kawasan luar bandar tinggi terhadap penggunaan bahan digital dalam pembelajaran Bahasa Melayu. Dalam masa yang sama, penggunaan bahan digital yang pelbagai bentuk ini mampu membantu meningkatkan prestasi dan pencapaian murid dalam mata pelajaran Bahasa Melayu khususnya dalam kalangan murid-murid Tingkatan 4 dan 5. Hal ini dikatakan demikian kerana mata pelajaran Bahasa Melayu merupakan sebuah mata pelajaran yang wajib lulus bagi melayakkan seseorang murid itu memperoleh Sijil Pelajaran Malaysia (SPM). Oleh hal yang demikian, meskipun terdapat kekangan dari segi akses internet dan juga prasarana, namun penggunaan bahan digital masih boleh dijalankan di bilik darjah bergantung kepada kreativiti seseorang guru bagi mewujudkan sebuah PdPC yang menyeronokkan. Hasil kajian ini juga membuktikan bahawa pemilihan bahan bantu mengajar turut mempengaruhi motivasi murid untuk terus mengikuti proses pembelajaran. Jadi, guru memainkan peranan yang penting dalam mengaplikasikan penggunaan bahan digital semasa menjalankan proses PdPC di bilik darjah. Kesimpulannya, kajian yang telah dijalankan ini sangat penting kepada guru dan boleh dijadikan sebagai panduan dalam memilih bahan bantu mengajar yang sesuai dengan keperluan murid dengan memanfaatkan penggunaan teknologi agar proses pengajaran menjadi lebih bermakna dan menyeronokkan.

RUJUKAN

- Adenan Ayob (2019). The Effects of Virtual Text and Graphic Integration Based on Interactive Multimedia Towards Student's Achievement in Summary Writing. *International Journal of Innovation, Creativity and Change*, 87-92.
- Bond, T. G. & Fox, C. M. (2015). Applying the Rasch Model Fundamental Measurement in the Human Sciences. Routledge,. doi:10.1207/S15327574IJT013&4_10.
- Chua Yan Piaw. (2006). *Asas Statistik Penyelidikan, Kaedah dan Statistik Penyelidikan*. Kuala Lumpur. Mc Graw Hill (Malaysia) Sdn. Bhd.
- Chua Yan Piaw. (2014). *Asas Statistik Penyelidikan : Analisis Data Skala Likert*. Edisi Ke -3, Selangor : McGraw Hill Education.

- Creswell, J. W. (2009). *Research Design Qualitative, Quantitative, and Mixed Method Approaches* (3rd ed.). Thousand Oaks, CA Sage Publications.
- Chew Fong Peng. (2023). Hubungan antara Persepsi, Sikap dan Pencapaian Bahasa Melayu Murid-murid Cina di Sekolah Kebangsaan Cina Pilihan. *Jurnal Dunia Pendidikan*, 5(1) : 41-59
- Fatin Faizlbhri. (2017). Teori Tindakan Bersebab. https://prezi.com/p/f4rch2-li_3k/ybp203/?fallback=1 [2 Jun 2023]
- Ida Hazira Salmina, Nordina Abdul Hamid & Syuhaida Said. (2012). *Minat Ict Dalam Proses Pengajaran dan Pembelajaran Pelajar Di Sekolah Menengah*. Kertas Projek Penyelidikan. Fakulti Bahasa dan Komunikasi, Universiti Perguruan Sultan Idris.
- Kearney, W.S & Garfield, T.(2019). Student Readiness To Learn and Teacher Effectiveness: Two Factors In Middle Grade Mathematics Achievement. *Research in Middle Level Education*, 42(5), 1-12.
- Kuliah Marketing. (2017). Teori Tindakan Beralasan (Theory of Reasoned Action). <https://kuliahmarket.wordpress.com/2017/01/29/teori-tindakan-beralasan-theory-of-reasoned-action/> [2 Jun 2023]
- Marzni Mohamed Mokhtar et.al. (2021). Inovasi Video Pengajaran 360 Darjah: Penerimaan Bakal Guru Bahasa Melayu Terhadap Penggunaan Teknologi Realiti Maya Dan Aplikasi Thinglink. *International Journal Of Modern Education (IJMOE)*, 3 (10) : 19-31
- Muhammad Sabiq Mohd Noora dan Megat Aman Zahiri Megat Zakaria. (2018). Tinjauan Motivasi, Sikap dan Peningkatan Prestasi Murid Sekolah Rendah Melalui Penggunaan Halaman Celik Akal (VLE). *Sains Humanika*, 10 (2018) : 7–13
- Nancy anak Ngumbang dan Zamri Mahamod. (2017). Sikap, Minat Dan Motivasi Murid Melanau Dalam Pembelajaran Bahasa Melayu Sebagai Bahasa Kedua. *PENDETA Journal of Malay Language, Education and Literature*, 8(2017) : 47- 58
- Noor, M., Basir M. S., & Mohammad, S. (2009). An Attitude Approach To The Prediction Of Entrepreneurship On Students At Institution Of Higher Learning In Malaysia. *International Journal of business management*. 4(4):129-135.
- Norapiah Abdul Rahman & Nor Syahilia Aris. (2021). Minat, Motivasi Dan Penerimaan Pelajar-Pelajar Politeknik Terhadap Pembelajaran Dan Pengajaran Secara Dalam Talian (Pdpt) Yang Dilaksanakan Sepanjang Pandemic Covid-19. *Journal on Technical and Vocational Education*. 6(3):61-71
- Norlizawaty Baharin. (2019). Penggunaan Ipad Untuk Meningkatkan Pembelajaran dan Penglibatan Murid Dalam Bilik Darjah. *Jurnal Penyelidikan Pendidikan*. 20:12-24
- Nur Fatin Ashikin et.al. (2020). Hubungan Antara Sikap dan Penerimaan Pelajar Terhadap Amalan Pembelajaran Atas Talian. *Research In Management Of Technology And Business*. 1(1):104–113.
- Nurul Ain Hamsari & Azizi Yahaya. (2012). Peranan Motivasi Pembelajaran, Gaya Keibubapaan dan Sikap dengan Pencapaian Akademik. *Journal of Educational Psychology & Counseling*, 5(3) : 30-57.
- Riduwan. (2012). Skala Pengukuran variable-variable: Penelitian. Bandung : PT. Alfabeta.

- Sa'adiyah Mohamad, Muhamad Akasah Hamzah & Farkhruzi Osman. (2020). Persepsi Pelajar Terhadap Manfaat dan Keinginan Menggunakan Snake & Ladder Digital Game Board dalam Pembelajaran Berasaskan Permainan. *Jurnal Dunia Pendidikan*, 2 (3) : 126-134
- Sharples, M. (2000). The design of Personal Mobile Technologies for Lifelong Learning. *Computers & Education*, 34(3) : 177-193.
- Sumarni Lapammu dan Zamri Mahamod. (2017). Tahap Pengetahuan, Sikap Dan Kesiediaan Pelajar Tingkatan 4 Terhadap Penggunaan Pembelajaran Persekitaran Maya Vle Frog Dalam Pembelajaran Bahasa Melayu. *Jurnal Pendidikan Bahasa Melayu – JPBM (Malay Language Education Journal – MyLEJ)*, 8 (1) : 53-62
- Syamsulaini Sidek dan Mashitoh Hashim. 2016. Pengajaran Berasaskan Video dalam Pembelajaran Berpusatkan Pelajar: Analisis dan Kajian Kritikal. *Journal of ICT in Education (JICTIE)*, 3 (2016) : 24-33
- Tay, H. Y. (2016). *Longitudinal Study On Impact Of Ipad Use On Teaching And Learning*. *Cogent Education*, 3(1), 1-22
- Zaliza Mohamad Nasir & Zaitul Azma Zainon Hamzah. (2013). Sikap dan motivasi pelajar terhadap pembelajaran Bahasa Melayu. *Procedia - Social and Behavioral Sciences*. 134:408 – 415
- Zamri Mahamod, Ruslin Amir & Mohamed Amin Embi. (2015). *Kepelbagaian Pelajar dan Perbezaan Pembelajaran*. Kuala Lumpur: Dewan Bahasa dan Pustaka.